

מ"ת 8050/05/23 - מדינת ישראל נגד רועי זכריה, אלון דרור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 8050-05-23 מדינת ישראל נ' זכריה(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 173144/2023

לפני המבקשת
כבוד השופטת אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י עו"ד מורדוך
נגד המשיבים
1. רועי זכריה
2. אלון דרור
ע"י עו"ד אוחיון

החלטה - בעניינו של משיב 2

לפניי בקשה למעצרו של משיב 2 עד לתום ההליכים נגדו. משיב 2 חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

מבוא

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות כדלקמן: למשיב 1 - גידול סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973, נטילת חשמל, לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, והחזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים; למשיב 2 - סיוע לגידול סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

לפי המיוחס בכתב האישום, משיב 1 שכר דירה בלוד ביום 22.7.21, ובה סלון וארבעה חדרי שינה, והקים בה מעבדה לגידול קנבוס לצרכי סחר בסם. הוא צייד את הדירה בשלושה מזגנים ניחים, שני מזגנים ניידים, וציוד נוסף. כן ביצע משיב 1, או מי מטעמו, שינויים במערכת החשמל על מנת למנוע קריאה של צריכתו ותשלום עבורו, ונטל ללא רשות חשמל בסכום של 128,454.01 ₪.

עוד מיוחס, כי ביום 20.4.23 בשעה 19:00 לערך, הגיע משיב 2 (להלן - "המשיב") לדירה, לבקשת משיב 1, על מנת לתקן את אחד המזגנים המשמשים, בין היתר, לתפעול המעבדה. המשיב עסק בתיקון המזגן במשך כשעתיים עד הגעת כוחות משטרה למקום, ביודעו כי הדירה משמשת לגידול סמים. בדירה נתפסו 231 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל של 86.52 ק"ג. משיב 1 גם החזיק על גופו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.3119 גרם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים נגדם. המשיב שוחרר בהסכמה למעצר בית ביום 3.5.23, וביקש לטעון נגד קיומן של ראיות לכאורה. משיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, והועבר למעצר באיזוק אלקטרוני ביום 7.5.23.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. לטענת באי כוח המבקשת, הראיות הלכאוריות הבאות מבססות את אשמתו של המשיב: דו"חות פעולה ומזכרים של שוטרים שביצעו תצפיות על הדירה, והמתינו במשך כשעתיים מכניסת המשיבים לדירה ועד ששוטרים נכנסו אליה לצורך ביצוע החיפוש; חוות דעת מעבדת סמים; טביעות אצבע של המשיבים בדירה; חוזה השכירות של הדירה; הודאת משיב 1, לצד ניסיונותיו להגן על המשיב; שתיקת המשיב בחקירתו הראשונה, ובהמשך - ניסיונו "ליישר קו" עם משיב 1, תוך הצגת פערים ניכרים בין הגרסאות.

עוד טענו באי כוח המבקשת, כי אין כל מניעה לייחס למשיב סיוע לגידול סם, בגין תיקון המזגן במעבדה. לטענתם, הסתירות הרבות בין גרסאות המשיבים מלמדות כי מעורבותו של המשיב במעבדה משמעותית. מכאן שהחלטת התביעה לייחס לו, ברמה העובדתית, את תיקון המזגן בלבד מקלה עמו. כן טענו באי כוח המבקשת, כי לא ידוע איזה מזגן תיקן המשיב, אולם כל הדירה מהווה מעבדת סמים ומכאן שתיקון כל מזגן בה מהווה סיוע לגידול הסמים.

מכאן עתרו באי כוח המבקשת להותיר על כנם את התנאים המגבילים בהם שוהה המשיב.

4. בא כוח המשיב טען, לעומת זאת, כי עובדות כתב האישום אינן מקימות, ולו ברמה הלכאורית, עבירה של סיוע לגידול סם מסוכן. לטענתו, אין בתיקון המזגן על ידי המשיב, אף שידע כי מדובר במעבדת סמים, כדי להקים את יסודות עבירת הסיוע לגידול סם. עוד טען, כי לא היה מקום לצרף את המשיב לכתב האישום, ולחלופין, כי ניתן היה, לכל היותר, לייחס לו עבירה של אי מניעת פשע, לפי סעיף 262 לחוק העונשין, או של מתן אמצעים לביצוע פשע, לפי סעיף 498 לחוק העונשין.

בא כוח המשיב טען גם, כי רק חלק מהחדרים בדירה תפקדו כמעבדת סמים, וכי לא ניתן להוכיח כי המזגן שתוקן על ידי המשיב שייך לאחד מחדרים אלו.

כן טען, כי אין כל עילת מעצר בעניינו של המשיב, וכי יש להורות על ביטול כלל התנאים המגבילים שהוטלו עליו.

ראיות לכאורה - דין

5. המחלוקת בין הצדדים מצומצמת ביותר - ישנה הסכמה כי המשיב שהה בדירה למשך פרק זמן של כשעתיים, מבלי ששהה בה קודם לכן, כי ידע שמדובר במעבדת סמים, וכי תיקון המזגן.

שתי סוגיות עומדות, אפוא, במחלוקת: סוגיה ראייתית - בעניין מיקומו של המזגן שתיקן המשיב ותרומת המזגן למעבדת הסמים; וסוגיה משפטית - בשאלת העבירה שניתן לייחס למשיב, בהינתן העובדות המתוארות בכתב האישום.

6. תחילה - למחלוקת הראייתית.

על השימוש בחלקיה השונים של הדירה כמעבדה לגידול סמים ניתן ללמוד מדו"חות הפעולה של השוטרים שביצעו את החיפוש בה ביום 20.4.23, וכן מדו"ח מסכם חקירת מז"פ.

מדו"חות הפעולה עולה כי בדירה היו ארבעה חדרי שינה בהם גודלו שתילי סם. כן עולה כי היו בדירה מנורות תלויות, מאווררים, צינורות מים, מפוחים, מזגנים, וחביות מים. עוד צוין, כי לא נמצאו בדירה רהיטים המלמדים על מגורים במקום (דו"ח פעולה עמית חורי; דו"ח פעולה סער אלגרסי מיום 21.4.23; דו"ח פעולה אלכסנדר חלפין מיום 20.4.23; דו"ח פעולה אילן סיון מיום 21.4.23).

דו"ח מסכם חקירת מז"פ מלמד, כי בחדרים נמצאו שתילים, ואילו במטבח ובשירותים, נמצא ציוד רב, לרבות צינורות, ציוד השקיה, שקי אדמה, מכלי חומרים כימיים ואמבטיות מים מאולתרות (דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 20.4.23). התמונות מלמדות לכאורה כי בכל החדרים, לרבות בסלון, מפוזר ציוד רב הקשור במעבדה.

מהאמור עולה, כי אף אם חדרי השינה לבדם שימשו לצורך אחסון השתילים וגידול הסמים עצמם, וגם אם היה במרכז הדירה סלון בו לא גודלו הלכה למעשה שתילים, הרי שהדירה כולה שימשה כמעבדה המשרתת לכאורה את גידול הסמים. בדירה נמצא ציוד המסייע לגידול הסמים לכאורה, כאמור, ואין כלל מחלוקת כי היא אינה משמשת למגורים.

עוד יוער, כי טביעת האצבע של המשיב נמצאה מעל תעלה לתשתית חשמל בתוך אחד החדרים המשמשים לגידול סמים (דו"ח תיעוד פיתוח טביעות אצבע מיום 20.4.23; דו"ח בדיקת טביעות אצבע מיום 24.4.23).

מכאן, שהדירה בכללותה מהווה לכאורה מעבדת סמים, ותיקון כל מזגן בשטחה - לרבות מזגן שאינו משמש לשליטה בטמפרטורה בחדרים בהם נמצאים השתילים עצמם - מהווה תיקון מזגן המשרת מעבדת סמים ומסייע לתפעולה.

7. עתה - למחלוקת המשפטית.

כידוע, לרשויות התביעה נתון שיקול דעת רחב ביחס לניהול הליכים פליליים, ובית המשפט יטה שלא להתערב בהחלטותיהן. כך בפרט, ביחס להחלטות התביעה הנוגעות לתוכנו של כתב אישום, לרבות סעיפי האישום, והחלטות הנוגעות לדיות הראיות. החלטות אלו מצויות בליבת שיקול הדעת המקצועי המסור לתביעה. בית המשפט יתערב בהחלטות מעין אלה במקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד, וכן יימנע מלהיכנס לעומק המסד הראייתי (בג"ץ 1869/22 פלונית נ' פרקליט המדינה (6.4.22); בג"ץ 8814/18 שלו נ' מדינת ישראל (27.1.19); רע"פ 6351/01 אטדגי נ' התובע הצבאי הראשי (24.9.01)).

בא כוח המשיב חולק, כאמור, על בחירת סעיף האישום המיוחס בכתב האישום, משמע ייחוס למשיב סיוע לגידול סמים.

8. כידוע, "מסייע" מוגדר בסעיף 31 לחוק העונשין כך:

מיום 23.8.1995

תיקון מס' 39

ס"ח תשנ"ד מס' 1481 מיום 23.8.1994 עמ' 354 (ה"ח 2098)

הוספת סעיף 30

מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע.

אמנם, חלקו של המשיב בגידול הסמים תחום לפעולת תיקון מזגן ולפרק זמן של שעותיים בלבד. מטעם זה גם לא יוחסה לו עבירה מוגמרת אלא סיוע בלבד. עם זאת, בתיקון המזגן הוא לכאורה עשה מעשה המאפשר את ביצוע העבירה או תורם ליצירת תנאים לביצוע העבירה. יש לזכור כי מערכת המיזוג והחימום הם תנאי לגידול הסמים. גם לא ניתן להתעלם, בהקשר זה, מהגרסאות התמוהות לכאורה, שמסר המשיב באשר למשך הזמן ששהה בדירה, תפקידו המדויק במקום, אופן הגעתו ועוד (הודעת המשיב מיום 30.4.23).

משמע, כי אין כל מניעה לייחס למשיב עבירה של סיוע לגידול סמים, וזאת גם אם ניתן היה לייחס לו עבירה חליפית, כמו למשל אי מניעת פשע או מתן אמצעים לביצוע פשע. בסופו של דבר, שיקול הדעת המקצועי בבחירת סעיף האישום המתאים נתון לתביעה, המצויה בחומר הראיות בתיק, ואין מדובר במקרה חריג ויוצא דופן המצדיק התערבות בשיקול דעתה, לא כל שכן בהליך המעצר.

9. לאור כל האמור, ובהיעדר מחלוקת על מרבית הראיות הלכאוריות, לא מצאתי כי קיימת חולשה ראייתית בעובדות כתב האישום. הדירה מהווה לכאורה מעבדת סמים, ומכאן שאין כל משמעות למיקום המזגן שתוקן על ידי המשיב, ובפרט כאשר טביעת אצבע שלו נמצאה באחד מחדרי הגידול. גם אין מקום להתערב בשיקול הדעת המסור לתביעה בבחירת סעיף האישום המתאים, ומקל וחומר במסגרת הליך המעצר.

עילות המעצר

10. העבירה המיוחסת למשיב מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996). המשיב תיקן מזגן במעבדת סמים, ביודעו כי זו משמשת לכך, ושהה בה במשך פרק זמן בלתי מבוטל של כשעתיים. בקביעת מסוכנותו, גם לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בעבירה של גידול סמים.

11. עם זאת, מדובר במסוכנות ברף נמוך באופן יחסי, משום שהמשיב לא השתתף בגידול הסם עצמו, או בניהול ותחזוק המעבדה במשך רוב רובה של תקופת קיומה, שנמשכה לכאורה למעלה משנה וחצי. חלקו במתואר בכתב האישום קטן ביותר ומצומצם הן בשל הזמן הקצר בו שהה בדירה והן בשל תפקידו הצר בתיקון מזגן. מכאן, שעוצמת עילת המעצר מצומצמת ביותר. בהתאם, ניתן להפחית מהמגבלות המוטלות עליו. עם זאת, אין מקום, בשלב זה, לבטל את כלל התנאים המגבילים בעיקר בשל השילוב בין המיוחס למשיב ובין עברו הפלילי.

סיכום

12. הנה כי כן, ישנן ראיות לכאוריות להוכחת המיוחס למשיב. אין כל חולשה ראייתית בעובדות המתוארות כתב האישום, וגם אין מקום להתערב בשיקול הדעת של התביעה בבחירת סעיף האישום במסגרת הליכי המעצר.

13. המסוכנות בעניינו של המשיב - אינה גבוהה, שכן חלקו במיוחס מצומצם ביותר, אולם לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בעבירה דומה. מכאן שהמסוכנות גם אינה ברף הנמוך ביותר.

14. לאור כל האמור, מורה על ביטול תנאי מעצר הבית, והמשיב ישהה בתנאי "מעצר אדם", כך שיהיה מפקח כל העת על ידי מי מהמפקחים שאושרו.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"ג, 11 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.

חתימה

עמוד 4

אפרת פינק, שופטת